

Katedra dokumentární tvorby

Posudek teoretické diplomové práce – magisterské

Autor/ka práce: Mgr. Bc. Karolína Peroutková

Název práce: **Základy filmové řeči na pozadí raných filmových děl určené pro filmové tvoření dětí**Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky ANO

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): RNDr. MgA. Alice Růžičková

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	C
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	C
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	C
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....	B
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	C
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)	B
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava	B
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	B
Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)	B

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nespĺňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namístě položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Ačkoli je v Rámcovém vzdělávacím programu pro základní vzdělání Filmová/audiovizuální výchova již obsažena, na mnoha ZŠ/SSZ/ZUŠ školách chybějí kvalifikovaní pedagogové a potřebné technické vybavení, ale především doprovodné metodické materiály. Karolína Peroutková se proto rozhodla ve své magisterské teoretické práci tento nedostatek napravit. Na 56 stranách autorského textu rozčleněného do 4 oddílů sepisuje základy, které jsou zapotřebí, aby se děti začaly zajímat o kreativní filmovou tvorbu, a hledá, jak jejich tvořivost dále vést a ještě podpořit.

Karolína píše svůj text především pro pedagogy-nefilmáře, kterým připravuje něco jako rychlokurz. Nejprve zmiňuje zkušenost dnešních dětí s tvorbou videí díky používání nástrojů v mobilech a pod vlivem youtube. Podává zkrácený přehled a výklad výrazových prostředků u raných filmů z tzv. meliésovského a předgriffithovského období, kdy se teprve tvořily základy filmové řeči. Na řečnickou otázku „co učit“ odpovídá rozбором 3 titulů základní filmové literatury pro nepoučené („Rozbor filmu“ od Radomíra D. Kokeše, „Tajemství filmové řeči“ od Jona Boorstina a „Jak číst film“ od Thomase C. Foster) a na lakonickou otázku „jak učit“ uvádí esenci praktických zkušeností 3 vyučujících (Kateřiny Krutské ze ZUŠ Řevnice, Viktorie Rampal Dzurenko z Aeroškoly a Martiny Voráčkové z Animánie). Mimochodem učení nápodobou všechny tři pedagožky odmítají, protože upřednostňují hledání vlastní osobitosti před pouhým kopírováním.

Těžiště diplomové práce Karolíny Peroutkové spočívá ve výzkumu zaměřeném na využitelnost snímků právě z rané kinematografie před rokem 1906 pro pedagogickou práci s dětmi ve věku 12-15 let. Autorka se rozhodla najít 3 filmy, na jejichž základě by bylo možné vystavět 3 cvičení určená dětem na procvičování praxe filmové tvorby a – vedena magií číslice 3 – si stanovila pro jejich výběr 3 zásady: najít krátké filmy do 8 minut, s co nejjednodušším námětem a se scénami, které by děti bavily i v dnešní době a které budou realizovatelné.

Výsledkem jsou výukové listy, které autorka připravila i na základě vlastní pedagogické zkušenosti. V příloze č. 1 najdeme 3 výukové listy, což jsou v podstatě rozzáběrované zpětné scénáře němých filmů s popisky děje v každém obraze, které často upozorňují na charakteristické detaily pohybu postav, práce s mizanscénou, kamerového řešení nebo herecké akce. Jde o hrané příběhy, které hýří vtipnými gagy a kde také nechybí prvek nonsensu:

Onésime horloger, Jean Durand (1912, 8') – příběh lehkovážného mladého hodináře, který zrychlí čas, aby získal dědictví ihned, a ne až za 20 let, jak v závěti určil jeho strýc.

An Interesting Story, James Williamson (1904, 4') – příběh vášnivého čtenáře, který neodloží svou knihu během mnoha střetů, až ho přejede parní válec; náhodní cyklisté si toho všimnou, zase ho nafouknou pumpičkami, muž poděkuje a odkráčí s rozečtenou knihou.

Dream of a Rarebit Fiend, Edwin S. Porter (1904, 4') – příběh jedlíka, který vypil a snědl mnoho jídla, se vrací z restaurace domů a trápí ho noční můra, při níž jeho postel s ním létá nad městem.

V příloze č. 2 pak najdeme text matematika a fotografa Václava Studeného, který definuje, co je pro něj podstatou umění – text, se kterým se Karolína Peroutková zřejmě identifikuje, když uvažuje, jak dětem přiblížit uměleckou tvorbu.

Oceňuji snahu autorky shromáždit pedagogické kompendium nápadů, postřehů i doporučení, které děti nenásilně navedou k rozvíjení vlastní tvořivosti i kritického myšlení a naučí je používat filmovou řeč. Karolína ve své dosavadní autorské tvorbě vždy ráda a vhodně využívala svou hravost a spontaneitu – není tedy divu, že podobně by chtěla nakazit i ty, kteří k filmovému tvoření přicházejí poprvé.

Magisterskou teoretickou práci Karolíny Peroutkové doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B.

Datum: 13. 9. 2021

Podpis: RNDr. MgA. Alice Růžičková